

elkander komen te staan. Wij willen daarbij beginnen met de vrije stoffen, om die te doen volgen door de standbeelden en portretbusten.

I. VRIJE ONDERWERPEN

a. Enkele beelden.

1. Het bronzen tijdperk (l'Age d'airain). Over de geschiedenis van dit beeld, een levensgroot volwassen mannelijke figuur, hebben wij reeds vroeger gesproken. Gewoonlijk wordt het beeld met dezen naam aangeduid; maar beter en meerzeggend zijn zeker de andere eraan gegeven namen: „L'homme s'éveillant à la nature”, of korter „Réveil de l'humanité”. Want het wil hoegenaamd niet een anthropologische voorouder van den huidige mensch voorstellen, maar eene allegorie van het ontwaken der menschheid uit meer dierlijken en onbewusten staat tot vollen helderzienden geestelijken wasdom. Het beeld is Lysippisch van karakter en blijkbaar geïnspireerd door de antieken. Hoewel het op het Salon van 1877 slechts een 3den prijs verwierf van wege zijn onacademische opvatting, o.a. in de huidbehandeling, is het toch later geworden tot het beeld dat misschien meer dan enig ander werk van den meester verbreiding vond over de musea der wereld. Het origineel in brons staat thans, na eerst een tijdlang in den tuin geplaatst te zijn geweest, in een der zalen van het Musée Luxembourg.

2. Johannes de Dooper. Dit beeld, drie jaren later dan het vorige afgewerkt, (1880) draagt, hoewel van ongeveer dezelfde grootte, een gansch ander karakter. De krachtige figuur schrijdt onvervaard voort op den weg naar de waarheid, vol geloofsijver predikend over onzienlijke dingen, recht op zijn doel afgaand zonder omzien en vol geestvervoering zich door niets in zijn gang latende weerhouden. De rechterarm is in spreekgebaar naar voren uitgestrekt, de linker afhangend naar de aarde wijzend. Ook dit beeld is in brons in het Luxembourg te vinden.

3. Eva. (Salon van 1899). Het prachtig levensgroot vrouwenlichaam vol schoonheid van afmetingen, stelt de paradijsmoeder voor na haren zondeval. De rechterarm is horizontaal over de borst geslagen; de linker wordt met den rug der hand tegen het rechteroor gehouden, als om zich te weren tegen verdere booze inblazingen of om de bestraffende stem Gods niet te hooren. In kwaad geweten is het hoofd vol verslagenheid ootmoedig gebogen in vreeze voor verdiende tuchting, op de wijze als een kind of dier in zulk een geval zijn kop terugtrekt.

Het beeld was aanvankelijk bestemd voor de reeds vroegtijdig ont-